

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{2}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{2}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{2}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popăliei Nr. 16.

Telefon Nr. 14.

Se prenumeră și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Numele singuraticii la 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Datorința statului!

(m.) Sărmană cultură maghiară!

De câte-ori Maghiarii sînt strim-
torăți cu ușa din pricina maghiarizării
lor agresive, se îmbracă în pielea de oaie
din poveste și răspund, că ei nu au in-
tenția de a maghiariza pe nimeni! Nu,
Doamne păzește! Ceea-ce face gu-
vernul, municipiile și „kulturgyleturile”
nu e altceva, decât acțiune pentru răs-
pîndirea culturii. Numele reuniunilor
de „cultură” o dovedesc aceasta. Apoi
a răspîndi cultura e iertat, ba această
datorință se impune guvernului și socie-
tăților „culturale”. De altă parte nime-
nea nu poate pretinde, ca guvernul, care
e maghiar și reuniunile maghiare se răs-
pîndescă cultura străină. E natural, ca
ele să-și desvolte activitatea în favo-
rul culturii maghiare. Eată, zic ei, la acea-
sta să reducă pretinsa maghiarizare for-
țată!

Dacă așa e (deși știm că nu e așa),
de nou trebuie să exclamăm: Sărmană
„cultură” maghiară și sărmane probleme
naționale! Vă compătîm în ce hal ați
ajuns. „Națiunea”, aroganta și „puter-
nica” națiune nu vă mai poate susține,
nu mai e în stare să vă rezolve și pre-
tinde dela stat, că se vă sară în ajutor.
Cavalerii națiunii așa își explică dato-
rința statului, prefăcîndu-se a uita, că
nu numai ei contribuie la stat, ci și noi
ăstia! Alți cetățeni din Ungaria, cari sînt
tocmai de două-ori mai mulți la nu-
măr decât „Mărilor lor”.

Dar’ să luăm pentru ilustrare un
cas. E casul reuniunii FEMKE. Ma-
ghiarii și negații dintre Slovaci au în-
ființat această reuniune, căci le-a fost milă
de starea înapoiată a Slovacilor și s’au
hotărît să răspîndească între ei cultura.
Se înțelege, cultura maghiară. Adece, cu
alte cuvinte, s’au apucat să bată apa în
piuă. Și au bătut și au tot bătut, pio-
nerii „culturei”, până-ce s’au pomenit, că
nu mai au apă și piuă încă se sfărîmă.
Sărmana piuă, sărmana reuniune, a dat
în prăpastia falimentului.

De ani de zile comitetul ei a pre-
liminat în buget câte 4000 florini pe
an, în speranța, că va primi această sumă
dela stat. Statul însă le-a dat numai
câte 2000 și așa încet cu încetul au ajuns
la un deficit „național” de 12.000. Ei,
sedes in rebus — și-au zis ei acum, vom
cere dela stat o nouă subvenție, căci da-
torința lui este să ne ajute, să ne sus-
țină. Așa pricepe cavalerii noștri dato-
rința statului. Și au tras o petiție lungă,
plină cu laude și cu flori oratorice pa-
tristice, în care nu pretind nici mai mult,
nici mai puțin, decât subvenție de 10 mii
pe an.

Sumă rotundă, bine ticluită!

Ear’ ca petiția efect să aibă, eată
ce zic în ea între altele:

„Ar fi necalculabile urmările, dacă am
fi siliți să sistăm activitatea reuniunii noastre.
Acest regres neputincios ar face pentru tot-
deauna imposibilă ori-ce ninsuță de aseme-
nea natură, în fața pedecilor, ce se grămădesc
în calea problemelor naționale. Spiritul pu-
blic național, care e deja în lăncetare, ar fi
cuprins de o negură, care s’ar extinde pe în-
treagă partea noastră nordică: negura indife-
rentismului, a nelucrării și poate și a unei
direcții tulbure și cu intenții periculoase, ne-
gura panslavismului. Tristul suspin de marte
al FEMKE-i ar fi amuțit de risetele, de batjo-
cură și de bucurie malițioasă, cari ar răsună
din tabăra dușmanilor noștri!”

Casul este destul de elocuent. Reu-
niunile maghiare dau faliment, dacă nu
vine statul să le subvenționeze, ear’ de
altă parte Maghiarii în perversitatea lor
cred, că statului poliglot nu numai i-e
permis, dar’ are și obligamentul să o facă
aceasta.

Căci se nu ne închipuim, că poate
numai patrioții din Ungaria-nordică au
asemenea idei. Le au chiar și aceia, cari
residează în capitala „cultă” a Ungariei,
în jidovita Budapesta. Dovadă sînt pă-
rerile ziarelor de frunte maghiare. Între

ele *Magyarország* anunță ca principiu
politic, că datorința statului este a sprin-
jini rezolvarea problemelor naționale,
după-ce societatea nu mai e în stare să
facă acest lucru.

În primul seu dela 21 l. c. „M—g”
ocupându-se cu petiția reuniunii FMKE,
constată, că stagnarea ei este o urmare
a sguiderii bazei, pe care a fost clădită:
societatea maghiară. Și aceasta a ur-
mat earăși din pricina, că statul a con-
centrat totul în mâinile sale.

„Dacă statul a supt toate puterile so-
cietății, are datorința a le suplîni. Omipo-
tența statului e de scusut numai în acel cas,
dacă servește scopurilor naționale. Până acum
toate problemele strict naționale erau puse pe
umerii societății. Acum a scăpat puterea ace-
stora. „Să vie statul și să le sprînjinească”.

Adece statul și ear’ statul! Dacă so-
cietății maghiare i-s’au sleit puterile,
dacă i-a scăpat vitalitatea membrilor, să
venim noi, cestiialți din stat și să le
sprînjim!

Eată, după închipuirea șovinistică,
care este datorința statului!

Sibiu, 24 Februarie a.

Gouido de Baussnern, sfătousul de-
putat sas al cercului Agnita, și-a primit răs-
punsul meritat la scrisoarea prin care denega
a se supune hotărîrii alegătorilor sei și a eși
din partidul liberal. Parochal V. A. Eitel,
președintele comitetului electoral din Agnita,
în scrisoarea deschisă ce i-a adresat prin
„Tageblatt” de aici, îi combate toată argumen-
tația și-l provoacă să se supună votului unei
adunări generale a alegătorilor, și cum va ho-
tărî adunarea așa să fie.

Se așteaptă acum, că ce va răspunde
fiorul lui tată-seu. Probabil va tăce mulcom
și va rămîne în clubul partidului liberal.

Anul iubilar. Monitorul ministeriului
de justiție publică cele două ordinațiuni prin
cari se restrînge libertatea de presă. Toate
ziarele maghiare, cari nu sînt în solda gu-
vernului, constată, că s’a relatuod *censura*,
pe care constituțiunea de la 1848 o declara
ștersă de veci, constituțiune relinviată în
1867 și întărită prin jurămîntul solemn al
Monarhului. Libertatea de presă garantată
prin lege e anihilată azi prin două ordinațiuni
ministeriale. Asta spre gloria anului 1898,
aniversarul al 50 al anului 1848.

Și totuși! Totuși un ziar maghiar, *Pesti
Naplo*, meditănd asupra acestui iubileu are
obrazul să scrie:

„Numai Ungaria va iubi cu cele mai
bune sentimente ale inimii sale, plină de pie-
tate către memoria lui 48. Dela acest dat
însemnat existăm noi, ca stat de drept și
ca națiune maghiară unitară”.

Nu te lăsa Schlesinger! Adece „stat de
drept”! Acolo unde prin ordinațiuni ministeriale
se pot răsuina legi, se poate nimici constitu-
țiunea și toate libertățile ei, acela-i „stat de
drept”?

Asta numai un Ungur o poate susține!
Așa se sîrbează anul iubilar în Ungaria!

Urmările legilor politice-bisericești.

Almanachul statisticii maghiare dă îngroz-
toare date asupra urmărilor căsătoriei civile.

În anul 1896 s’au făcut după legea ci-
vilă 121.776 de căsătorii. Înaintea confesiu-
nilor s’au făcut însă numai 109.955 căsătorii.
Rezultă deci, că din numărul total al căsă-
toriilor legate 11,824 s’au făcut fără binecuvîn-
tarea bisericească, adece s’au găsit 23.648 per-
soane, cari n’au mai reflectat la biserică!

Și mai întristătoare sînt datele despre
cei „fară de lege” (neconfesionali). Numărul
lor la 1896 a fost de 3990, între cari 1809
bărbați și 2181 femei!

„Alkotmány”, care se ocupă de aceste
date, constată o mare pierdere de credincioși
mai ales la confesiunile protestante și la
cea gr-or.

Na știm însă — și asta ne-ar interesa
mai mult — în ce raport stau Românii cu
aceste urmări ale legilor „bisericești”.

Sașii și naționalitățile.

Sub titlul *Fides Hungarica* publică zia-
rul *Strassburger Post* un interesant articol
asupra luptelor mai noue ale concetățenilor
noștri sași contra maghiarizării, și sbiciuiește
în mod vrednic procedura guvernului unguresc.
Cât despre prospectele din viitor, eată ce zice
ziarul din *Strassburg*:

„Partidul poporal catolic și chesti-
unea socială, care devine foarte neplăcută
administrațiunii corupte din Ungaria, tre-
buie să pună pe gânduri pe politicianii
maghiari. Prin mișcarea socialistă (die *Inter-
nationale*) le revine și naționalităților
schinuite un aliat necăutat, de mare
pret. Neslăbita putere naturală de viață
a Românilor, Sârbilor, Slovacilor, cari de
curend și-au sîrbat de nou înfrățirea în
Budapesta chiar ia din ce în ce tot mai mult
caracterul amenințator al unei opo-
siții până la extrem. Nu mai există in-
doială, că la timp potrivit și Sașii vor
întra în puternica falangă a naționali-
tăților, a căror tovarășie de luptă a fost
respinsă până acum din motive ponderoase”.

Lupta pentru Macedonia.

Le Nord din Paris, ziar care se
inspiră, asupra politicii exterioare, din
cercuri autoritate rusești, publică sub ti-
tul de mai sus articolul următor:

Correspondentul parisian al ziarului *Acro-
pols* din Atena, a avut o lungă întreve-
dere cu dl Gheșov, agentul diplomatic al
Bulgariiei la Paris, în privința relațiilor greco-
bulgare. Declarațiile făcute de diplomatul
bulgar sînt atât de precise, încât au produs
o impresie considerabilă în Grecia și vor pro-
duce o impresie și mai mare de sigur la Bel-
grad. Le resumăm aci:

Dl Gheșov și-a exprimat mai înainte ba-
curia de a vedea că Rusia patronază candi-
datura prințului George.

Vorbînd apoi de Macedonia, singur
obiect de dispută între Bulgari, Greci și
Sârbi, reprezentantul Bulgariiei s’a exprimat
precum urmează:

„E o greșală a se crede, că Grecii și
Bulgarii nu se pot înțelege asupra Macedo-
niei. Dimpotrivă, înțelegerea e nu numai cu
putință, dar’ e și de dorit în interesul am-
belor țări.

O înțelegere între Serbia și Bulgaria cu
excluderea Greciei, nu e cu putință, precum
nu e cu putință nici o înțelegere greco-serbă,
cu excluderea Bulgariiei.

O înțelegere a celor trei state e încă și
mai puțin posibilă, din pricina pretențiilor ex-
orbitante ale Sârbilor asupra Macedoniei. Sâr-
bii n’au nici un drept asupra Macedoniei. Re-
vendicările Sârbilor trebuie să se oprească
diacoe de lanțul munților Cardag. Dincolo
de acest lanț, Serbia nu au de revendicat vr’un
teritoriu nici geograficește nici etnograficește.

Teritoriul situat la nordul munților Car-
dag, e sîrbesc, cel puțin aparține Serbiei din
punct de vedere geografic. Așa de pildă Kos-
ovo, Prizreno, Pristina sînt sîrbești. Dar’ ce
caută Sârbi în Macedonia propria zisă, care
aparține numai Bulgarilor și Grecilor? Chiar
Ūkub e bulgăresc. Cam vreți, ca Bulgarii
și Sârbii, să-Grecii și Sârbii să se înțeleagă
din moment ce Sârbii ridică pretenții până
chiar asupra districtului Monastir, locuit de
Greci și Bulgari?

Nu tot așa e cu Grecii și Bulgarii.
Sfera lor de acțiune e marcată în Macedonia.
Toate regiunile acestei provincii situate din-
spre Bulgari, sînt bulgărești; toate regiunile
situate dinspre Tesalia sînt grecești — și
nici o contestație în această privință nu e
posibilă.

Neapărat, de o parte și de alta sînt
populații mixte, dar’ ne vom aranja prin con-
cesii mutuale.

La mijloc, între aceste ținuturi necon-
testabile sînt altele cu o populație mai puțin
definită. Dar’ înțelegerea e posibilă și în
privința acestora, fie prin concesii, fie prin
tr’un plebiscit, la care ținem mult”.

În ceea-ce privește Prințul dl Gheșov
este ferm convins, că posesiunea acestui oraș

nu va fi o pedecă la încheierea înțelegerii
greco-bulgare, căci nu constituie un centru po-
litic atât de important precum se crede.

La Atena domnește părerea, că Bulgarii
vor lăsa bucușii Salonului Greciei, în schim-
bul unui alt port al mării Egee, de pildă
Garcella.

În ceea-ce privește pe Români, „pe
cari guvernul din București a crezut,
că i-a descoperit în Macedonia, acest
guvern pricepe foarte bine că nu va
pute sărî peste Bulgaria ca să pue
stăpînire pe Macedonia”, dar își con-
tinuă revendicările „probabil pentru
a nu cere compensații pe Dunăre,
când acești macedo-români vor fi încor-
porați Bulgariiei”.

Dl Gheșov a explicat apoi că statele
creștine din Balcani fuseseră întemeiate
după principiul naționalităților. În virtutea
acestui principiu, Tesalia, Epirul, Creta și
toate insulele archipelagului sînt grecești.
Sârbii pot căuta populații de rasă sîrbească
în Bosnia și Herzegovina, dar’ ce caută în Ma-
cedonia, unde nu există Sârbi?

Vorbînd apoi de autonomia Macedoniei,
de care s’a vorbit atîta în ultimul timp, dl
Gheșov a spus că Bulgarii și Grecii trebuie
să-și unească puterile ca să obție această au-
tonomie, din trei motive principale:

1. Fiindcă ar îmbunătăți soarta po-
pulațiilor creștine din această provincie.

2. Fiindcă va contribui să definească
mai bine caracterul ținuturilor cu populație
mixtă, actualmente contestate între Greci și
Bulgari.

3. Fiindcă va prepara calea împărțirii
Macedoniei, așa cum am arătat mai sus.

La o ultimă întrebare pusă de cores-
pondentul lui *Acropolis*, cu privire la propu-
nerile pe cari le-ar fi făcut în ajunul războiului
guvernul grec celui bulgar, relativ la o acțiune
comună contra Turcilor, dl Gheșov preferă
mai înainte să nu răspundă; dar’, la insisten-
țele correspondentului, diplomatul bulgar spuse
textual:

„E posibil, că s’au făcut asemenea de-
mersuri; nu știu exact pricina nereușitei lor.

Cred totuși că ele au fost făcute pro-
babil prea tîrziu și prin urmare a lipsit tim-
pul material necesar stabilirii unei înțe-
legeri”.

„Le Temps” și Maghiarii.

Ziarele ungurești, chiar *Pesti Hir-
lap*, sîbîră, că Francezii încep a mîncă
Unguri. E vorba de un articol al ziaru-
lui *Le Temps* din Paris, care-i dă de
gol pe Maghiari. Eată ce scrie „Pesti Hir-
lap” sub titlul: „Mîncare de Unguri în
presa franceză”.

„În *Le Temps* din Paris meditează ci-
neva asupra „revoluțiunii agrare” din Un-
garia. Acest cineva, am pute lua venin, că e
vre-un amic al nostru de felul lui Urechilă.

Atacul conde astfel: tot ce s’a spus
spre lauda Ungariei, în comparație cu stările
disolute din Austria, anume: viața de stat
consolidată, ținută corectă a parlamentului,
politica solidă a guvernului, liberalismul statu-
lui și totul ce a adus atâtea elogi pe seama
Maghiarilor, totul e numai aparență, numai
curat joc falacios.

Erampera neașteptată a socialismului
agrar a descoperit, că poporul de fapt e tîn-
jit sub domnia arbitrarului, a forței și a unor
sări feudale. Se arată simptome, de cari în-
gîmfății Unguri n’au motiv a se prea lăuda
față cu stările interne din Austria.

Temps califică aci parlamentarismul
maghiar, deneagă moralitatea guvernamentului
unguresc, și arată brutalitățile obișnuite la
alegeri.

Dar’ acestea nu-s lucruri noue, zice
„Temps”. De mult există pete întunecate
pe soarele maghiar. Și dacă până acum ele nu
au compromisat definitiv prestigiul statului și
numele rasei maghiare, acui nu va mai fi
destul a modera pretențiile și îngîmfarea Un-
garilor, Europa începe a înțelege și a cu-
noaște mai bine valoarea reală a mult lăuda-
tului regim maghiar.

După-ce descrie revaltele socialiste din
centrul Ungariei autoral articolului exclamă:

„guvernul maghiar are motive a tremura! On
ne joue pas avec les Jaquieries (uu e bine a te
juca cu focul!)

Reproducînd în acest mic, și de si-
gur denaturat resumat articolul francez
„P. H.” se mîngîie cu nădejdea, că țe-
ranului maghiar îi va veni mintea și nu
va mai face prostii.

O fi! Numai cât cel flămînd și
peritor de foame nu prea are considerații
diplomatice, nici chiar de dragul „ideei de
stat maghiar”.

Dualismul și socialismul.

— Din broșura: „Das Bauernproletariat in Ungarn” —

de

Iașa Tomici.

„Dualismul și socialismul!” Ai crede,
că n’au nici o legătură. Și totuși dl *Iașa
Tomici*, în broșura sa mult citată, pune în
nex causal: dualismul și socialismul agrar,
care acum bîntuie așa de amenințător în
Ungaria. Ori-cît de străine ni-s’ar pără ace-
ste vederi ținem să le facem cunoscute.

Cînd la 1867, zice dl Tomici, a venit
timpul, ca Maghiarul să-și aibă libertatea și
drepturile limbei sale a și început a se arăta
cu toată vehemența legea reacțiunii.

Deak a uitat cum se exprimasă asupra
naționalităților în adresa din 1861. El a
creat transacțiunea cu Austria nu numai fără
naționalități, ci chiar în contra lor. Și gre-
șeală comisă de Deak a fost repetată în măs-
sură și mai mare de toți succesorii sei în
politică.

Cea mai rea politică e aceea, care ține
seamă numai de timpul cel mai apropiat și
această înțepete întreg viitorul. — Așa au
făcut Maghiarii.

Deak a căutat pe toate căile, permise
și nepermise, să puna mîna pe naționalitățile
nemaghiare din Ungaria. În scopul acesta a
făcut Austria cele mai mari concesii eco-
nomice și financiare. Spre a înfrînge na-
ționalitățile, Deak a riscat întreg viitorul Un-
gariei.

Articolii de lege XV. și XVI. din 1867
au fost mici șerpi pe cari Austria i-a vîrit
Ungariei în sîn. Prin primul Ungaria se
îndatorește a contribui la depurarea datoriei
de stat a Austriei; prin al doilea se stabilește
teritoriul vamal comun. În chestiunile băn-
cei și altele s’a făcut tot după placul Au-
striei.

Cine cetește aceste legi — scrie To-
mici — trebuie să-și pună întrebarea: „Oare
politiciinii maghiari n’au ținut în vedere, că
întărirea Ungariei nu se poate face decât pe
un temelie economic sănătos?”

Deak a știut fără îndoială aceasta, dar’
și el, ca și succesorii sei, vor fi gîndit că de-
fectele economice se vor pute suplini ulterior,
pe cînd dacă naționalitățile se vor fi întărit
odată, nu va mai fi ușor a le strîmtoare. Ear’
aceasta era scopul principal.

Istoria mai nouă a Ungariei ar fi avut
să înceapă cu cuvintele: „Întru început era
fapta”. De fapt însă s’a început cu cuvîn-
tele: „Întru început era greșeala”.

Și această greșală a deslășuit lupta,
care a consumat din ambele părți forțele
cele mai bune. Înțelegem lupta naționa-
lităților.

Libertatea și dreptatea au fost delău-
rate. Guvernul urmărea un singur scop: a
dovedi că Ungaria ar fi un stat curat ma-
ghiar.

Baronul *Wenckheim*, atunci ministra de
interne, a zis cătră o deputațiune de Sârbi:
„Nu cunosc în Ungaria naționalități, cu-
nos: numai Maghiari. Cui nu-i place emi-
greze!”

Și lupta s’a început și a decurs tot mai
vehement și mai violent. Ponegrirea, naționa-
lităților trecea drept patriotism. Oameni plini
de mișelii, incapaci și ordinari, și-au făcut cu
aceasta poziții înalte, de unde au lăfit corrup-
țiunea în țeară.

Alegerile pentru dietă au devenit cu
timpul adevărate plăgi. Era mai puțin peri-
culos a jefui, decât a vota după convingere.
Mai ales în ținuturile naționalități.

Opoziția maghiară se făcea că nu vede.
Din cercurile naționalităților a început
a se recruta deputați maghiari, toți guver-

mentali. Guvernele au ajuns puternice, dar și tirane. Au început să vadă, că e mai ușor a guverna dacă nu există libertăți. Și încetul cu încetul legile adevărate liberale din 1848, inaugurate cu sânge, au ajuns profanate de dieta ungară.

Libertatea comunelor, a comitatelor, a presei a fost pe rând restrânsă, atacată. Intre aceste împrejurări a trebuit să dispară și libertatea politică. Și pentru bunăstarea materială aceasta a devenit o pedecă grozavă.

(Va urma).

Socialismul maghiar.

Miscarea socialistă în sinul Ungurilor pare a stagna, în urma măsurilor extraordinare și extrem de ilegale ce a luat guvernul.

De fapt însă, chiar aceste măsuri atît și mai mult pe socialisti și ele vor face meru o propagandă vie pentru doctrinele acestora. Așa a fost totdeauna: măsuri violente provoacă reacții și mai violente.

În comitatele Szabolcs, Heves, Zemplin, Borsod și Pest-Pilis miscarea socialistă îmbracă, de când cu măsurile ilegale ale guvernului, un caracter tot mai acut. Țărani se intrunesc noaptea și par a se fi constituit într-o excelentă organizare secretă.

Față de aceste stări, guvernul se pregătește a lua și mai violente măsuri: pe lângă cenzura preventivă ce s'a introdus contra presei — o măsură adevărat barbară aceasta! — guvernul va organiza în curând o adevărată poliție de stat în Budapesta, punându-o sub conducerea consilierului ministerial Lekelalussy. Menirea acestei poliții va fi a exercia cel mai întins și mai volnic spionaj, azi între socialiști, ear mîne de sigur între... naționalitățile nemaghiare!

De altă parte, congregația comitatului Pestei cere dela guvern, ca protopretorilor să li-se dea dreptul a face investigații ca ori ce procuror ori jude de instrucție.

Cercetările, perchișițiile și arestările între socialiști, se urmează cu cel mai febril zel din partea slujbașilor guvernului: juzi, procurori și — gendarmi.

O mulțime de capi socialiști zac în arest; alții au fost expulsați din comunele unde se țineau.

Șeful anarhiștilor „ideali” Dr. Eugen Schmidt, a fost ascultat zilele acestea de către judele de instrucție din Budapesta pentru un articol revoluționar publicat în foaia socialistă Földmívelő.

O știre gravă e, că socialismul începe a prinde teren și în armată.

În toate cazarmele din Budapesta s'a făcut zilele acestea perchișiții severe și la mulți soldați s'au găsit broșuri socialiste. În aceste broșuri soldații sînt învățați, cum să se poarte în cazuri de grevă: să nu poartă în socialiști, ci să se dea de partea lor.

Comanda militară a luat măsuri aspre contra acestor propagande socialiste. Soldaților li-s'a restrîns dreptul de pumblare și li-s'a luat cu totul dreptul de concediu.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Serisoare.

De sigur vei surde earăși compătimitor, când vei citi aceste șire. Nu nega dragă, căci surisul tău compătimitor și sincer îmi place și îmi pare o dulce mângăiere printre surisul răutăcios și sarcastic al altora, îmi este o cheazășie, că mai sînt și oameni buni și simțăminte nobile în veacul nostru. Vei zice earăși că sînt naivă. Naivitate-i oare să jai lumea cum e, să o judeci, să o apreciezi cum ți-se prezintă în toată realitatea ei? E naivitate să constăți, că astăzi falsitatea, ipocrisia, egoismul și materialismul preponderază?

Eu cred că nu, și vei crede tot asemenea și tu, când vei avea experiența ce o am eu...

E o satisfacție colosală pentru mine, când retrăsă la o parte dintre oameni, îi studiez. Ici vezi un compliment până la pămînt, colo zimbete dulci, în alt loc conversație ce vrea să aibă aparența de a fi intimă, dincolo critică fără cruțare a prietenilor, se înțelege, când aceia sînt departe, încât nu aud. Mai în colț în jurul unei persoane un cercle cu colorit de o stimă afectuoasă, apoi curteniri cu zimbete seducătoare etc. etc. Și mă gândesc în mine, dintre toți acestia, oare cari sînt într'adevăr aceea-ce fac și ce

De iubileul Monarchului.

Despre pregătirile ce se fac pentru iubileul Maiestății Sale, se mai dau următoarele știri:

În monetăria dela Șemniț se bat deja acele medalii de bronz, cari se vor acorda ofițerilor și soldaților armatei comune. Aceste medalii comemorative nu le vor primi numai ofițerii și soldații cari servesc acum, ci și ofițerii în rezervă sau pensionați, cum și soldații rezervați; afară de acestia toți câți au servit în vechia organizație a armatei comune 8 sau mai mulți ani. Interesant e, că medalie iubilare, în număr de 4½ milioane, le-a plănit însuși Monarchul și se bat pe cheltuielile casetei Sale particulare. Chiar și culoarea cordonului medaliei a designat-o Maiestatea Sa, alegînd culoarea ordului Francisc-Iosif — cea roșie.

După hotărîrile de până acum, în ziua iubileului un mare banchet de Curte se va da la Viena, la care vor fi invitați toți generalii activi și pensionari dela armata comună, landwehrul austriac și honvezime. La un alt banchet de Curte Maiestatea Sa va invita pe toți acei ofițeri, cari de 50 ani stau în serviciul activ al armatei. Acești ofițeri vor mai fi distinși așa, că dela ziua iubileului vor primi din cassetă particulară a Monarchului un premiu de grație pe vicață. Un asemenea premiu vor primi și subofițerii, cari de 25 de ani servesc în armată.

Tot din prilejul iubileului, ministrul comun de războiu Krieghammer exerie un concurs de premiare pentru cel mai succes marș de iubileu, marș care va fi numit „marșul Francisc Iosif”. La acest concurs pot aspira numai compozitorii din Austro-Ungaria. Marșurile trebuie să fie strict originale în toate privințele, și ca text și ca muzică. Termenul ultim e 1 Iulie n. 1898. Piese, scrise cu mînă străină și provăzute cu un motto și cu o scrisoare, sînt a se adresa clasei presidențiale a ministerului de războiu.

Procesul Zola.

Sedința XIV. (22 Febr. n.) a fost cuprinsă întreagă de vorbirea apărătorului Labori, care n'a terminat încă, ci a continuat și în ședința următoare.

Labori a pledat cu multă vervă și, cum legile franceze dau libertate neîmbrîmărită apărătorilor — s'a extins cu toată insistența asupra procesului Dreyfus. A făcut mare efect cu descrierea emoționantă a arestării lui Dreyfus și a interzicerii convenirii cu soția sa.

Descrieri pe larg toate fazele procesului Dreyfus, Labori accentuează convingerea mîrturisită a comandantului de arest, majorul Forcinetti, că Dreyfus e nevinovat. Zugrăvește apoi în colorii dramatice degradarea lui Dreyfus și osîndirea în seceret. Afirmă, că procedul osîndirii a încălcat legile și anumite obiceiuri consacrate de mult în justiția franceză. Acele pe baza cărora a fost osîndit Dreyfus, Labori le declară — false.

Vorbirea a fost foarte elocuentă, dar fără — dovezile promise de dreyfusistii.

Amicii sindicatului aplaudau des pe Labori, dar huiduilele și intreruperile batjocitoare ale anti-dreyfusistilor erau totuși mai puternice, ba une-ori deveniseră atît de gnomotoase, că presidentul a amenințat cu evacuarea salei.

Terminându-și deocamdată vorbirea, Labori a fost viu felicitat de advocați; Zola l'a sărutat.

Afară pe străzi mulțimea era adunată din prilejul zilei de carnaval, în număr colosal: vîo 200.000! Se cântau pretutindeni cântece funebrele despre Zola și sindicatul Dreyfus. În aceste cântece, Zola e nu numai batjocorit, ci și... compătimit.

Într'ua consiliu ministerial ținut alaltăieri, s'a hotărît, că tuturor interpelărilor făcute la cameră și senat în chestia Zola se va răspunde imediat după terminarea procesului.

Ziarul Gaulois scrie, că presidentul Republicii a adresat generalului Pellieux felicitări sale, pentru declarațiunile patriotice ce a făcut în cursul procesului Zola.

Echo de Paris crede să știe, că Felix Faure și ministrii au luat cunoștință de dosarul constituit dela 1894 încoace, independent de actele procedurii urmate în contra lui Dreyfus. — Acest dosar demonstrează, că Dreyfus a fost condamnat pe drept și că de-a informațiunile unor puteri străine cu mult înainte de 1894.

Cronică politică.

Creta.

După-ce puterilor nu le-a succes până acum a se uni în persoana guvernatorului Cretei, chestia se pare, că a intrat în o nouă fază. „Frankfurter Zeitung” are știrea dela corespondentul seu din Constantinopol, că ambasadorul german baronul Marschall, fiird la Sultanal în audiență, a resuscitat și chestia guvernatorului Cretei. Sultanal a declarat, că nu se va împotrivi proiectului nou, că adică pacificarea insulei s'e se încredințeze funcționarilor a două puteri, a Franciei și Italiei. Dacă puterile aproabă acest proiect, Turcia nu va fi contra. Sultanal crede, că în urma acestei rezolvări, chestia cretană va dispăre dela ordinea zilei pe timp mai îndelungat.

În legătură cu aceasta amintim știrea sosită din Pola, că năile de războiu austro-ungare adătoare în apele cretane, în curînd vor fi rechemate. Ordinul de rechemare îl vor primi numai vapoarele mai mari; cele mai mici vor rămâne și mai departe acolo. Dimpreună cu flota va veni acasă și batalionul de infanterie din reg. 87 aflîtor în Creta.

Rusia și Bulgaria.

Generalul rus Teodor Nicolaevici Monucofi, consilier de stat, a fost trimis în misiune militară la Sofia. Generalul este însărcinat de către guvernul seu a inspecta armata bulgară, și a-i supune un raport asupra stărei instrucției, armamentului, echipamentului și alte amănunte privitoare la armata bulgară.

Această misiune, dacă va fi adevărată, pare să aibă o semnificație mult mai importantă, decît s'ar pără la prima vedere.

Împrumutul chinez.

După-cum anunță o depeșă din Berlin, împrumutul chinez s'a contractat. Suma împrumutului este de 16 milioane și din el se va plăti Japoniei ultima rată din despăgubirea de războiu. Împrumutul va fi preluat de băn-

cile „Hongkong and Shanghai Banking-Corporation” și de banca germană din Asia.

„Börsencourier” scrie, că interesele împrumutului sînt de 4½%.

Englezii și Francezii în Africa.

Guvernul englez, precum și ziarele engleze și franceze au primit știri, că forțe armate franceze ar pîtrunde în regiunea Socotei, pe riul Niger, regiune, care cade în sfera de interese a Englezilor. Știrile au produs o vie agitație.

„Times” vorbind în chestie zice, că știrile venite din Akassa sînt aproape de necrezut. Totuși ele au început să excite sentimentele poporului englez.

Dacă nu se înlătură repede primejdia, o nenorocire este probabilă. Englitera este la capîtul considerațiilor ce are pentru Franția în Africa-occidentală.

Ambasadorul englez din Paris a cerut desușiri ministrului de externe francez, Hanotaux. Acesta fusă a declarat, că știrea nu e adevărată, de oare-ce în regiunea Socotei nu sînt forțe armate franceze și guvernul francez nu are intenții a pîtrunde în Socoto.

Lordul Salisbury a comunicat aceste declarații în camera lorilor.

Dela „România-Jună”.

— Dare de seamă asupra părții financiare a întreprinderilor iubileului de 25 ani al societății, aranjat în Aprilie 1896. —

În ședința plenară din 2 Februarie 1895 societatea acad. „România-Jună” a decis aranjarea festivităților iubileului seu de 25 ani de existență și a ales pentru organizarea lor un comitet mixt compus din membri activi, onorari și emeritați ai societății, precum și din alte persoane remarcabile a coloniei române din Viena. Acest comitet mixt a luat totodată asupra sa garanția pentru ori-ce deficit eventual, pentru-ca societatea să nu sufere daune materiale.

După un an de activitate circumspectă și ostentivă, festivitățile iubileului au avut loc în Viena în decursul zilelor de 9, 10, 11 Aprilie 1896 cu un succes strălucit. Cunoșcînd onoratul public român din reporturile trimise la ziare decurgarea solemnă și frumoasă a festivităților, la loc de descriere ne mîrginim la aceste aprecieri.

Terminându-se festivitățile a fost anevoios a face imediat socoteliile. O parte mare din listele emise pentru colecte făcă nu se înapoiaseră, apoi comitetul mixt în mare parte începuse a se discompune părăsind mulți din membrii sei Viena, astfel că abia înainte de 3 luni el a reușit să țină o sedință, în care a ales o comisiune revisuitoare pentru cercetarea socotelilor. După 2 luni comisia aleasă a terminat referada sa minuțioasă, dar ședința convocată neputîndu-se țină comisia nu a fost în stare să o aducă la cunoștință. Din cauza aceasta comisia revisuitoare aleasă de comitetul mixt a demisionat predănd societății „România-Jună” toate actele referitoare la iubileu împreună cu referada sa; tot din această cauză a demisionat meritosul president al comitetului mixt, dl Dr. Sterie N. Cuvrecu, predănd societ. „România-Jună” capitalul-venit aflîtor la d-sa în păstrare.

Societatea „România-Jună” în fața acestor fapte a luat asupra sa trînsarea finală a părții financiare a întreprinderilor iubilare și în ședința din 10 Februarie a. c.

a ales o comisiune revisuitoare specială din sinul seu pentru revizuirea socotelilor privitoare la iubileu.

În ședința plenară a societății din 16 Februarie a. c., în prezența mai multor membri onorari și emeritați, în fine comisia revisuitoare nouă a dat raportul seu și pe baza lui s'au luat decisiunile definitive privitoare la capitalul adunat în conformitate cu destinația anticipată a venitului curat eventual. Astfel s'a finalizat și partea financiară a întreprinderilor iubileului societății acad. „România-Jună”.

„România-Jună” urmînd datoriei sale, pășește acum înaintea publicului mare român cu darea de seamă prezentă:

Partea financiară.

A. Venitul.

I. Donațiuni.

1. Maiestatea Sa Regele Carol I. fl.	500.—
2. Ministeriul lucrărilor publice, România (500 lei)	239.50
3. Casea de păstrare „Săliște”	100.—
4. Institutul de credit și econ. „Lugoșana”	25.—
5. Institutul de credit și econ. „Economul”	50.—
6. Dl archimandrit Dr. V. V. de Repta, Cernăuți	10.—
7. Dl Dumbrăvianu, Bacău (20 lei)	9.50
8. „Dr. Tebinea, Tulcea (20 lei)	9.55
9. „Vătașan, Sibiu	2.—
10. „Filipescu, senator, București	50.—
11. „O. M. Pencovici, București	20.—
fl.	1015.55

II. Colecta fără liste, și procenta.

1. Colecta dlui Al. Vaida-Voevod în România (1700 fr.)	705.—
2. Procenta la capitalul elocut (Iulie-Noemvrie)	7.65
(Va urma). Suma fl.	712.65

CRONICĂ

Sibiu, 24 Febr. n. 1898.

Miserabilele însinuări la adresa tinerimei noastre universitare și a fundației „Gozdu” se continuă acum în Magyar Hírlap. Într-o notiță din ultimul număr al acestui ziar ultra-govinist se spune între alte multe infame minciuni și perversități, că zilele acestea fundațiunea „Gozdu” ar fi împărțit între mai toți juriștii români dela Oradea-mare oțutoare de câte 50-100 fl. eri — nefiind acești juriști săraci — se întrebuințază în scopuri de „agitatie”, conform îndrumărilor ce da Liga din Sibiu (!!) advocaților români din Oradea!

Cum se vede, criminala campanie de calumniare a foilor ungurești e sistematică: astăzi s'a pornit contra universitarilor nostri din Budapesta, acum se descarcă asupra celor din Oradea, mîne se va năspusti probabil asupra celor din Cluj! Dar fie siguri calumniatorii: cu cât vor fi mai infami în uclitiile lor, cu atît vor da mai rușinos — bancrot!

Rector al seminarului central din Budapesta a fost denumit Dr. Várossy Gyula, canonic de Calocsa. Se știe, că în acest seminar, care vine acum sub oblăduirea domnului Várossy, sînt și 15 alamați români.

Alegerea noului metropolit sârbesc de Belgrad se va face Sămbătă, la 26 Februarie n. La actul alegerii iau parte toți episcopii, archimandriții și protopresbiterii, ministrul-president, ministrul instrucției publice, presidentul și vicepresidentul scupșinei (camerei), presidenții înaltei case de

Și dacă nu mă înțeleg oamenii acum, poate mă vor înțelege mai tîrziu sau poate nici atunci, dar aceasta pașin îmi pasă. Fapte după cari să aștept recompensă nu îmi arog și nu-mi voi aroga nici-cînd.

Mă lasă oameni neobservați la o parte și aceasta este pentru mine satisfacția cea mai sublimă ce „mi-o pot da...

Sînt mulți ani deja de când simțul intern de a nu sta să-mi petrec zilele în uniformitatea prosaică, ci se-mi iau o tîntă mai măreață, mai înălțătoare, „mi-a pus condeul în mînă și rînd pe rînd „mi-am înșirat în litere negre gândurile ce mă nutreau, căci nutremînt au dat ele spiritului meu.

Și ce lume ideală plină de dulci iluzii une-ori, am petrecut în momentele, când condeul scărțîia mereu înaintea pe hîrtie, abia putînd să țină rost cu vămășeala gîndului. Aceasta este dragă, lumea mea și în asta vreau să trăiesc, departe de falsitatea și răutatea lumii prosaice și reale.

Toste aceste tu le știai, nu-i drept? Dar lasă să-ți-le mai spun, căci spunîndu-ți-le îmi faci cea mai mare plăcere și aceasta sînt convins că tu o vrei.

Sibiu, 23 Febr. 1898.

Margareta Moldovan.

Al văzut de curînd pe V.? Nu te-a cuprins și pe tine o compătimitoare față de acest cavalier gigerl al secolului? Ce figuri mai există în lume! Apoi pe L. cu decolteul ei?

Aceste vezi impun majoritățile oamenilor. Spoială și ear spoială! Și apoi te întrebă, că oare ce vor mai iscodi oamenii pentru făptura lor exteună, pentru cucerirea ochilor?

Eu, Valerie, trăiesc tot în lumea mea. Și această lume tu bine știi, că este lumea gîndurilor mele. Retrasă de mult sgomot și multă societate, îmi pun zi de zi fragmente de gînduri pe hîrtie, se rămînă aceste dovezii din viața mea. Nu umblu după glorie trecătoare, nu cerc să-mi impun nimăui, nici nu aștept aște și premăriri „par force” dela oam. Sînt îndestulată atunci, când oamenii tre și mă lasă în lumea mea, mă lasă gîndurilor mele. Ce să-mi deranjez eu viața pîtru ei? Nu mă interesează aceea ce-i întesează pe ei, nu mă desfacează aceea ce pe ei și nu îmi face plăcere aceea ce lor, pia urmare nu am loc și nu stînc potrivit cu ei. Să zică cine ce va vrea, critice cum vrea, aprecieze sau despecteze după voință, dar jignită în aceea ce-mi face plăcere nu mă las și aceasta este, sau mai bine zis sînt otele petrecute în singurătate, panînd cu condeul șir după șir pe hîrtia albă, față de care am afecțiile mele neprihănite.

Trăind ei (oamenii) așa cum trăiesc, „norocul îi petrece și eu rămîn în lumea mea...(!)... rece”.

O simțire internă îmi spune mereu, că lăsînd astfel totul ce e seducător în cele trecătoare ale momentelor, vei avea satisfacția binefăcătoare sufletului mai tîrziu „Ce e val, ca valul trece”.

Mai apoi poate fi și o scădere dela naștere, ca nui să se difere în cele mai multe sentimente de socialiști oameni. Pot fi aceste și bune, dar și rele. Dovezi concrete nu sînt. În ori-ce cas, este de preferit a rămâne totdeauna același om neschimbă, decît să te lași răpit de valurile vieții, agmîtoare în fărmece trecătoare. Ușii te compătimesc ca pe un nenorocit, alții te rid ironic și răutăcios; n'are a face, tu mergi înainte și ai barem satisfacția sufletească de a-ți fi putut aduna gîndurile la un loc, să nu îți fie rălole după chimere deșerte. Ia a-mi aduna gîndurile la un loc am și eu plăcerea și satisfacția dela natură. „Mi-le pun pe hîrtie, să rămînă ceva după mine, să nu-mi se șteargă numele, cu o singură trăsătură, — cu moartea. Acest favor cred că-l am în schimb, pentru atâtea nefavoruri prosaice.

Din aceste te vei convinge, dragă, că în sentimente sînt tot cea veche și neschimbă.

Luxul și juaerele nu sînt pentru mine, adică nu zic bine, căci un șir de receltă bună a gîndurilor mele, o peniță bună și hîrtie, aceste îmi sînt juaerele pe cari pun pond. Celelalte se ascund și dispar — pentru mine.

Vânzare totală de mătăasă

(Ausverkauf in Seide)

[235] 7—50

pentru bluse și haine — din fabrică! —

în ori-ce lungime; privaților în casă, liber de porto și vamă.

Resturi din ultimul sezon:

metru
Cam 300 buc. mătăasă Foulard numai negru și albastru deschis fl. —.65
" 200 bucăți mătăasă Damast neagră fl. 1.15
" 200 buc. armure royale neagră și merveilleux duchesse fl. 1.25
" 700 bucăți de 1, 2, 3 culori, damast, mătăasă de bal și de societate etc.

Mustre se trimit îndată.

Zürich. Fabricile de mătăasă ale lui G. Henneberg.

„LUCEAFĂRUL“

INSTITUT DE ECONOMII ȘI CREDIT CA SOCIETATE PE ACȚII ÎN VÊRȘET.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de economii și credit „Luceafărul“ se invită la

a III-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Vêrșet, la 12 Martie st. n. 1898, înainte de amiază la 10 ore, în sala „Hotelului Baross“.

Obiectele ordinii de zi sânt:

1. Raportul direcțiunii pe anul de gestiune 1897.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Împărțirea profitului curat.
4. Alegerea direcțiunii.
5. Sistemisarea comisariatului de zi și salarisarea acestuia.
6. Exmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Vêrșet, în 6 Februarie 1898.

[582] 2—2

Direcțiunea.

Bilanțul pro 1897.			
Activ.		Pasiv.	
58	Casa în numerar	7428	19
24	Cambii de bancă	161156	55
25	Împrumuturi hipotecare	91960	50
34	Credite cambiale cu acoperire hipot.	18148	31
38	Efecte	4100	48
22	Anticipațiuni	388	50
40	Diversi debitori	379	39
28	Spese de protest	193	72
3	Spese de fondare	784.41	44
11	după amort. cutoiei pro 1897	261.47	
	Mobilier	728.11	
	după amort. de 10%	72.81	
		279928	09
			279928

Contul profitului și a perderilor.			
Spese.		Venite.	
58	Interese de reescompt	1145	81
27	după depuneri spre fructificare capitalizate	4712.57	
29	după depuneri spre fructificare ridicate	348.40	
12	Salare	2700	
37	Contribuțiune de stat și comunală	1400	
30	după 10% la dep. spre fructificare capitalizate	471.26	
26	după 10% la dep. spre fructificare ridicate	34.84	
26	Chirie	260	
16	Tipărituri și registre	189	28
64	Porto	88	39
49	Marce de prezență	22	50
17	Anunțuri	18	16
13	Competență de timbre	81	39
14	Spese de călătorie	95	34
18	„cancelarie	118	11
	Amortisare din speșele de fondare	261	47
	„mobiliar	72	81
	Profit net	11963	57
		23878	85
			23878

Propunerea direcțiunii asupra împărțirii profitului net pro 1897.

- a) 5% interese acționarilor după cap. fund. fl. 5000.—
- b) 20% fondului de rezervă 1392.71
- c) 6% tantiema direcțiunii 417.81
- d) 3% „ directorului executiv 208.90
- e) 3% „ comitetului de supraveghere 208.90
- f) 4% „ funcționarilor 278.54
- g) dotare extraordinară fondului de rezervă 2902.72
- h) fondului de binefaceri 200.—
- i) să se transpună ca profit pro 1898 1353.79

Suma 11963.57

Vêrșet, la 31 Decemvrie 1897.

Ioan Cocora m. p.,
director executiv.

Constantin Murășanu m. p.,
contabil.

Membrii în direcțiune:

Dr. Petru Zepeniag m. p.
Avram Corcea m. p.

Ioan M. Roșu m. p.

Adam Barbu m. p.
Pavel Corcea m. p.

Ioan Stoica m. p.

Examinând socoțile și bilanțul pe anul 1897 le-am aflat în consonanță numerică cu registrele principale și auxiliare; recomandăm propunerea direcțiunii asupra împărțirii profitului net spre acceptare.

Comitetul de supraveghere:

Filip Adam m. p.
Bartolomeu Pandovan m. p.

Mihail Jucă m. p.
Nicolae Lința m. p.

Vladimir Spataru m. p., președinte.

George Nedelco m. p.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andrieu bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sânt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiei“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de
George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șose florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni,
Sibiu, strada Poplăci 15:

**INDREPTAR PRACTIC
ÎN
ECONOMIA RURALĂ**

compus de

cel 12 prețuri întințate în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

A apărut și se află de vânzare la
„Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barceanu.

Edițiunea a cinoia

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barceanu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu:

CESTIUNEA NATIONALITĂȚILOR

și

MODURILE SOLUȚIUNII SALE

ÎN

UNGARIA

DE

UREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

întințere postală 58 cr. v. a.

»Aurora«, societate de împrumut și păstrare în Năsăud.

ÎNȘTIINȚARE.

Domnii membri ai societății de împrumut și păstrare „Aurora“, sânt invitați a participa la a

XXIV-a adunare generală,

care va avea loc Duminecă, în 20 Martie 1898, la 10 ore a. m., în sala școalei fundanționale populare superioare din Năsăud.

Ordinea zilei:

1. Raportul direcțiunii și al comisiunii cenzurătoare.
2. Satorirea bilanțului pe anul 1897, distribuirea profitului, darea abso-lutorului pentru anul de gestiune expirat.
3. Alegerea alor doi membri în consiliul administrativ pe timp de 3 ani.
4. Alegerea comisiunii cenzurătoare pe timp de un an.
5. Propunerile consiliului administrativ și eventual alte propuneri înșnuate în sensul statutului.

Pentru cazul când această adunare nu s'ar ține din lipsa voturilor recerute, prin aceasta se convoacă totodată a doua adunare, care va avea loc în 27 Martie 1898, la ora și în locul fixat mai sus, în care vor aduce hotărâri valabile membrii prezenți.

Năsăud, 20 Februarie 1898.

[626] 2—8

Direcțiunea.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Novitate!

Cadou

ocasional!

**LIMBA
FLORILOR.**

— De amor și amicitie. —

Simbolica naturală a celor mai favorite
flori, compusă după explicările orientalilor

de

Un amoresat.

Acest volum, în format dragălaș (32°) imprimat pe
hârtie velină, în două culori, negru și albastru,
elegant compactat în lux, este

cadau potrivit

pentru tinerime, mai ales pentru fete.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisius Melcher.
Partea I. și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maxi-melor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiune de Bolanden (45 pag.) . . . — fl. 10 cr.
— Se recomandă mai ales preoților. —

Pentru tipar responsabil: Iosif Marșchall.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare

Călindarul „Lumea ilustrată“

pe anul 1898

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cr., (cu porto postal 75 cr.)

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.